

בע"א (קרית ביאליק) 1308-03-14 - יוסי אסולין נ' עירית קרית ביאליק

בע"א (קרית ביאליק) 1308-03-14 - יוסי אסולין נ' עירית קרית ביאליק

בע"א (קרית ביאליק) 1308-03-14

יוסי אסולין

נגד

עירית קרית ביאליק

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בקרית ביאליק

[09.03.2014]

כב' השופט מוחמד עלי

החלטה

1. לפני בקשת המבקש להארכת המועד להישפט בגין ארבעה דוחות חניה, ולעיכוב הליכי הגבייה הננקטים נגדו. בנוסף מבוקש "להפחית את חיובי הוצאות הגביה שהוצאו שלא כדין ובחוסר תום לב".
2. במועדים שונים נעברו ארבע עבירות חניה בתחומי המשיבה ברכב שכלל הנראה בבעלות המבקש.
3. על פי הנטען בבקשה, הפעם הראשונה שנודע למבקש על העבירות הייתה לאחר שהוטל עיקול על חשבון הבנק שלו. המשיבה טענה כי לאחר שהונחו הדוחות על שמשת הרכב, נשלחו למבקש על ידה הודעות קנס בדואר רשום, ולאחר מכן שלחה חברת הגביה מכתבי התראה נוספים.
4. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. נימוקי להלן:
5. סעיף 237(א) חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ"); קובע את דרכי ההמצאה של כתבי דיין במסגרת הליך פלילי. סעיף 237(א)(2) לחסד"פ קובע כי המצאה של מסמכים תהיה כדין אם תבוצע, בין היתר, "במשלוח מכתב רשום לפי מענו של האדם, התאגיד או חבר בני האדם, עם אישור מסירה [...]". תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1977 מוסיפה וקובעת כי בעבירות קנס "רואים את [...] ההודעה לתשלום קנס [...] כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל". ראו בין היתר: רע"א 5255/11 עיריית הרצליה נ' אברהם חנוך כרם (פורסם בנבו), (11.6.2013) (להלן: עניין כרם).

משמעות הדברים היא כי בעבירות קנס, קיימת חזקה עובדתית לפיה רואים את דבר הדואר כנמסר לנמען לאחר 15 ימים ממועד משלוחו בדואר רשום. חזקת זו ניתנת לסתירה בין היתר אם הנמען הוכיח שלא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה (כאשר המקרה המובהק להימנעות מלקבל את דבר הדואר הוא אי דרישתו על ידי הנמען).

6. עוד ולשם השלמת התמונה נביא את הוראות סעיף 230 לחסד"פ המורה כי "הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו [...]". התנאים אליהם מתייחס סעיף 229(ה) לחסד"פ מכוונים למקרים שבהם "[...] הבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמנעו ממנו להגישה במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה".

7. ולמקרה שלפנינו. המבקש אינו מעלה טיעון לעצם ביצוע העבירה. המשיבה צירפה מסמכים מהם עולה כי הודעות הקנס נשלחו לכתובת המבקש בדואר רשום, לפני חלוף שנת ההתיישנות, ולאחר מכן הוסיפה חברת הגביה ושלחה מכתבי התראה לגבי אי תשלום הדוחות. מהאישורים שצירפה המשיבה עולה כי דברי הדואר, חזרו בציון ההערה "לא נדרש", למעט המכתב שנשלח על ידי המשיבה לגבי העבירה מיום 6.1.2012, שחזר עם הערה "חזר לשלוח" - ללא פירוט הסיבה, אולם לגבי עבירה זו, צורף אישור לפיו מכתב שנשלח על ידי חברת הגביה (גם הוא בתוך שנת ההתיישנות) "לא נדרש" על ידי המבקש. יצוין עוד כי מהמסמכים שצורפו עולה כי, שתי ההודעות שנשלחו לגבי העבירה מיום 20.1.2012 התקבלו אצל המבקש.

8. אשר לדברי הדואר ש"לא נדרשו". בעניין כרם ציין בית המשפט העליון כי: "מקום שמדובר בהמצאת הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228(ב) לחוק סדר הדין הפלילי, הסעיף קובע חזקה שבדין שלפיה אם הוכיחה הרשות ששלחה את הודעת תשלום הקנס בדואר רשום עם אישור מסירה לכתובת הנמען, יש להסיק כממצא עובדתי שההודעה הומצאה לידין כדין בחלוף 15 יום מעת המשלוח. הנמען יכול לסתור חזקה זו אם יוכיח שלא קיבל את ההודעה מטעמים שאינם תלויים בו".

9. אשר לבקשת המבקש לפחית את הקנסות לסכום הקרן בלבד, אין בידי לקבל בקשה זו. ברי כי אי תשלום קנסות במועד, גורר תוספות פיגורים והוצאות בגין פעולות הגביה. המשיב לא הצביע מדוע במקרה זה אין מקום לחיבו בתוספות והוצאות אלה, ולא הראה מדוע הסמכות לדון בטענותיו לגבי פעולות האכיפה שנעשו מכח פקודת המסים (גביה), נתונה לבית משפט זה.

10. סוף דבר, הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים בדואר רשום.

ניתנה היום, ז' אדר ב תשע"ד, 09 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.